

XXVI TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 4Ms 11:25-29)

Lugemine neljandast Moosese raamatust:

Neil päevil laskus Jumal pilve sees alla ja rääkis Moosesega. Ning ta võttis vaimu, mis oli Moosese üle, ja pani oma vaimu seitsmekümne vanema üle. Ja kui vaim oli nende üle, siis nad rääkisid prohveti viisil, kuid peagi see lõppes.

Kaks meest aga olid jäänud laagrisse: ühe nimi oli Eldad ja teise nimi Meedad. Ka nende peale langes vaim, sest nad olid vanemate nimekirjas, kuid nemad ei olnud Jumala telgi juures, vaid laagris. Ja seal kõnelesid nemadki prohveti viisil.

Aga üks noormees jooksis Moosese juurde ja teatas talle: “Eldad ja Meedad kõnelevad laagris prohveti viisil!” Siis võttis sõna Joosua Nuuni poeg, kes oli olnud Moosese teener oma noorusest alates, ja ütles: “Mooses, mu isand, keela neil nõnda tegemast!” Aga Mooses vastas talle: “Kas sina tahad suuremat kiivust üles näidata kui mina? Kuidas ometi võiks sündida, et kogu Issanda rahvas saaks prohvetianni ja Issand saadaks oma vaimu nende kõigi üle.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 19:8.10.12-13 R:Jh 9ab)

R: Issanda käsud on õiged, need rõõmustavad südant.

Issanda seadus on laitmatu,
see kosutab hinge.

Issanda tunnistus on uskumist väärt,
see teeb kohtlase targaks.

R:

Issanda kartmine on puhas,
see kestab igavesti.

Issanda kohtuotsused on õiglased,
need teevad õigust.

R:

Ka sinu sulasele on need hoiatuseks,
nende pidamine toob suure tasu.

Kes küll suudab näha omaenda eksimusi,

mõista mind vabaks mu süüst, mis mulle on teadmata.

R:

Hoia oma sulast ülbete inimeste eest,
et nad minu üle ei valitseks.

Siis olen ma laitmatu
ja puhas rasketest üleastumistest.

R:

(Teine lugemine Jk 5:1-6)

Lugemine püha apostel Jaakobuse kirjast:

Kuulake nüüd teie, rikkad, nutke ja laske kuuldavale kaebehäält viletsuse pärast, mis on teie peale tulemas. Teie rikkus on pehkinud, teie riided on koidest söödud. Teie kuld ja hõbe on roostetanud ning nende rooste saab tunnistuseks teie vastu ja sööb teie ihu nagu tuli. Viimseil päevil olete teie vara kogunud. Ja vaata: palk, mille te nendele, kes teie põldudel koristavad, olete välja maksmata jätnud, kisendab teie vastu, ja töötajate kaebed on jõudnud vägede Issanda kõrvu! Külluses ja priiskamises olete te elanud maa peal ja nuumanud oma südameid otsekui loomi tapapäevaks. Sest te olete õige hukka mõistnud ja ära tapnud, ilma et ta oleks saanud teile vastu hakata.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 17:17)

Halleluuja. Issand, Sinu sõnades on tõde,
pühitse meid oma tões. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 9:38-43.45.47-48)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal ütles Johannes – üks kaheteistkümne hulgast – Jeesusele: “Õpetaja, me nägime üht meest, kes Sinu nimel kurje vaime välja ajas, ja me keelasime teda, sest ta ei käi ühes meiega!” Aga Jeesus ütles: “Ärge keelake teda, sest keegi, kes teeb vägeva teo minu nimel, ei räägi minust samas halvasti.

Sest kes ei ole meie vastu, see on meie poolt. Ja kes teid joodab karikataie veega minu nimel selle pärast, et te olete minu jüngrid, tõesti ma ütlen teile, tema ei jää ilma oma palgast. Ja kes ühe neist

vähimatest, kes minusse usuvad, kurjale ahvatleb, sellele oleks parem, et talle veskikivi kaela pandaks ja ta merre visataks.

Ja kui sinu käsi sind kurjale ahvatleb, siis raiu see maha, sest sul on parem minna vigasena igavesse ellu kui põrgusse – kustumatusse tulle – olgugi, et sul on kaks kätt. Ja kui sinu jalg sind kurjale ahvatleb, siis raiu see maha, sest sul on parem minna vigasena igavesse ellu kui põrgusse tervete jalgadega. Ja kui sinu silm sind kurjale ahvatleb, siis kisu see välja, sest sul on parem minna Jumalariiki ühe silmaga kui põrgusse kahe silmaga – sinna, kus nende uss ei sure ja tuli ei kustu.” See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kord ühel talvepäeval oli väga külm ilm, nii et varblane lennult tee peale külmununa maha kukkus. Samal ajal talutas peremees seal oma lehma, kes just varblase kohale jõudes otsustas kena aurava koogikese maha poetada. Soe sõnnik äratas varblase taas elule ja ta hakkas end liigutama, et uuesti lendu tõusta – aga oh häda, seda märkas kass, kes varblase sõnnikust välja õngitses ja ära sõi.

Ning mis on nüüd selle loo moraal? Nimelt, et see pole alati sinu vaenlane, kes sind täis teeb, ja see pole alati sinu sõber, kes sind sõnnikust välja õngitseb. Paraku võime ka meie ise osutada just seesugusteks sõpradeks või vaenlasteks.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kes on minu vaenlane ja kes on minu sõber? Kes on minu usuvend, keda aga peame lahk- või väärusuliseks? Kahjuks tuleb tunnistada, et kristlaskond on juba päris algusest peale vaevelnud sisetülide käes – nagu see juhtub iga maapealse inimeste ühendusega. Jumala ilmutus on inimesele sedavõrd üle mõistuse, et inimese vaatenurgast esitatud küsimused põrkuvad raskete vastuoludega, millel puudub üksainus, kõikide heakskiitu pälviv lahendus. Nii on eri kristlike kirikute ja ühenduste arv tõusnud tänaseks lausa kümnetesse tuhandetesse.

Kuidas siis mõista asjaolu, et Jeesus kritiseeris teravalt tema ajastu eeskujulikuks peetud usklike – varisere ja sadusere –, kuid samas suhtus ta leebelt lahkmeelde niiõelda “uute usklike” vahel, keda hiljem hakati nimetama kristlasteks. Paljud piibliuurijad tahaksid tõmmata terava joone Vana Testamendi ja Uue Testamendi vahele, hoolimata sellest, et Jeesus ise oli juut ja lähtus põhiliselt just Vanast Testamendist. Tema jaoks avaldus variseride-saduseride juures ülekohtusena ennekõike tõik, et nad moonutasid pühakirjas sisalduvat Jumala ilmutust, tõstsid enda tähtsust Jumala ees ja vähendasid oma ligimeste oma. Uus Testament ei ole tegelikult ju muud kui Vana Testamendi

täpsustus ja täiendus.

Sest põhimõtteliselt oli ju algusest peale olnud võimalik ka kristlik variserlus. See tähendab, niisugune Jeesuse õpetuse tõlgendus, mille nüanssidest kootud võrgu taha seab keegi “võimsa vaimuga vend või õde” end ämblikuna koguduse ja Jumala vahele, ning teeb religioonist endale poliitilise võimu ja maise rikkuse allika. Seda tendentsi võime paraku märgata juba alates varajaste sajandite kirikuvürstide võimuambitsioonidest kuni nii mitmegi väikese vabakoguduse ahne vanemani, kes korjanduskarbil oma usklike seas liiga sagedasti ringi käia laseb. Ka suure katoliku kiriku sees on gurusekti tüüpi liikumisi, kes inimeste heausklikkust puukidena ära kasutavad. Samas on küllap igapähe kogemusi sellest, et ka püstipaganate hulgast leiab ausaid ja abivalmeid inimesi, kes kohati võivad käitumise poolest anda kristlastele silmad ette.

Armsad õed ja vennad, inimesed on väga erinevad, aga seespidi näeb igapähe vaid iseennast. Väljaspoole ennast näeme neid, kes on meist andekamad või targemad, aga ka neid, kes tunduvad oma lihtsuses rumalamad ja kaitsetumad, või ka vastupidi – pealetükkivamad just oma lihtsameelse rumaluse tõttu. Üsna voolav on ka piir, mis eristab normaalsust, geniaalsust ja hullumeelsust.

Kohtumõistjaks saame olla ennekõike omaenda tegude üle, ja selleski ei osutu me eriti pädevateks. Näiteks varisevad nooruses valitud ideaalid sageli põrmuks, nii et me märkame alles aastaid hiljem, kuidas me olime algusest peale etturid mingite kavalate petturite malemängus. Seda raskem on meil otsustada teiste inimeste üle, sest me ei tea, mida Jumal neist arvab, mida ta on neile andnud ja ülesandeks teinud. Me oleme kohanud sõpru, kellest hullemat vaenlastki on raske leida, kes oma kiusava järeleandlikkusega on laostanud kellegi moraalse enesetunnetuse; samal ajal peame tunnistama, et on olemas vaenlasi, tänu kelle rünnakutele õpiti end kaitsma, iseseisvalt mõtlema ja seisma oma jalgadel.

Kahtlemata, midagi on selles protsessis ka kaotsi läinud: kes on kaotanud käe, jala või silma, kes oma usu headesse inimestesse, kes on pidanud loobuma oma vaimuannete väljaarendamisest, kes on leppinud sellega, et tehes teistele head ei saa enamasti midagi head tagasi, kuid jätkab siiski samal kursil – selle inimlikkusega, mis on talle veel järele jäänud...

Kas aga pääsebki üldse keegi siit maailmast päris veatu ja tervena?... Aamen.